

sed etiam Provinciis Gallie Narbonensis primae & secunde, & Aquitanicae dominabatur. Quas pater ejus Evaricus armis invaserat. Tamen enim & pater & filius haeretici, & Catholicae religioni infensi erant: hac tamen non obstat quoniam illarum partium Episcopi majore vi adacti tyrannicae injunctaque dominatio- nis iugis cervices submiserint, vicitoribusque Principibus cesserint, quos Deus in Catholicorum peccatum nam, quasi Nabuchodonosores suscitarat, sua vindices & ultores justitia, ut videre illi apud Sidonium, qui sub Evarico Arvernum Episcopus fuit, lib. 7. epist. 6. ad Basiliū (quem Sirmonus probat Aquensem fuisse in secunda Narbonensi Antisitem) & apud Gregorium Turonensem lib. 2. hist. Franc. c. 25. Sub filio autem eiusdem Alarico pariter Ariano legimus sanctissimum Praefulem Caesarium Arelatensem, qui huic Synodo prae- fuit, aliosque qui Agatham convernuerunt Episcopos, his verbis Synodum aperuisse: *Cum in Dei nomine & permissu regis Alarici in Agathensem civitatem sancta Synodus convenisset, & in Sancti Andreae Basilica conside- dissest, ibique flexis genibus in terra pro regno eius, & pro longevitate populi Dominum deprecaremur, ut qui nobis congregationis permiserat potestatem; regnum eju- Domini felicitate extenderet, iustitia gubernaret, virtute protegeret, &c.* Similiter postquam Maximus Tyrannus aduersus religiosissimum & optimum Principem Gratianum rebellasset, Gallis per vim occupatis, Episcopi Gallicani armis subacti pacem cum illo coluerunt, Sanctusque Martinus Turonum Episcopus ad ipsum ut Imperatorem recurrerit, neque illius mensam, & convictum recuasit. Sed & ipsi Romani Pontifices subjectionem pacemque coluerunt sub Principibus haereticis simul & Italia invaditoribus Odoacro, Theodorico, & hujus successoribus Ariani: quam historie veritatem nemo in dubium revocare possit. Profiteor quidem haud licuisse his se sponte ab initio subjecere, si non major vis adegitset: sed post impositum huiuscmodi tyrannicum jugum, proposta docent Sanctorum exempla satius esse cum huiusmodi tyrannis, & invaditoribus violentis etiam infidelibus pacem civilem, salva semper religione conservare, subjectionemque politicam profiteri; hoc est enim proprie providentia divina, etiam malorum permisiva, se subjecere; recenfetur enim ab Ecclesia Doctoribus permisso inevitabilis mali inter signa divina voluntatis, modo ne quis per adulacionem, aut mandatum Dei transfiguriatur, ut effet abnegatio fidei, aut in aliquod peccatum confundatur. Scitum est illud Petri Apostoli ad Sacerdotum Concilium Act. 9. vers. 29. *Obedire Deo oportet magis quam hominibus.* De cetero sapientissimum est monitum istud apud Tacitum lib. 4. hist. *Meminisse temporum quibus nati sumus: & bonos Principes voto expetere, ac qualescumque tolerare. Pau- lusque servos hortatur, ac jubet, subditos esse in omni timore dominis etiam dyscolis.*

3. Sed ut ad Alaricum redeamus, refert Isidorus, ipsum feliciter regnasse subnixum orationibus, quas Caesarium, & Quintianus Rutenensis Episcopi ambo sanctissimi pro ejus salute, & felici regno ad Deum fundebant. Sed ex quo malevolorum calumniis fidem adhibens ambos in exilium relegavit, tum demum fuisse a Clodoveo Francorum Rege pralio superatum & occisum. Calumniam adversus Caesarium consicant refert ejus discipulus Cyprianus Tolonenfum Episcopus, fuisse a quibusdam emulis accusatum perduellionis, quasi confipisset transferre Arelatensem civitatem in diu- nionem ac potestatem Regis Burgundionum pariter Ariani. Sed meritis fuisse calumniam subsequuta Caesarii miracula ejusque in propriam Ecclesiam revocatio coar- gaunt. Idem postmodum simili calumnia impeditus est, quod attentasse prodere Arelatem Francorum Regi Clo- dovao jam tum Catholicum, dum post debellatum, & in acie casum Alaricum, Franci urbem illam obsidione premebant, adeo ut Gothi, qui urbem occupabant, vincunt Praefulem sanctum ad Theodosium Italiam Regem perduxerint, qui tunc Ravennam, quam Regni sui caput constituerat, residebat. Sed illum Theodosius licet Arianus honoribus & laudibus cumulatum remisit Arelatem liberum in ejus accusatores indignatus: quam latius prosequitur historiam Cyprianus in vita Caesarii.

4. Agathensis Canon secundus: *Contumaces Clerici, prout dignitatis ordo permiserit, ab Episcopis corrigan- tur: & si qui prioris gradus elati superbia communio- nem fortasse contempserint, aut Ecclesiam frequentare, vel officium suum implere neglexerint, peregina eis com- munio tribuatur: ita ut cum eos penitentia correxerint, rescripti in matricula gradum suum dignitatemque recipiant.* Cap. contumaces Clerici, dist. 20. Maticularum intellige catalogum ministrantium in Ecclesia clericorum, qui alio nomine Canon vocabatur. Observandum hic est, Clericos primi gradus, ut iste loquitur canon,

non alios esse quam Sacerdotes: Porro ea erat consue- tudo, ut Sacerdotes per vices in Ecclesiis, quibus addi- cit erant, sacrificarent. Ceteri vero quo die non offe- rebant seu sacrificabant, communionem Eucharisticam sumberent de manu sacrificantis intra ipsum Sanctua- riū: & præterea divinis Officiis tam Matutinis quam Vespertinis intercesserint, nisi aliud necessitas, aut urgens proximi caritas suaderet. Quia vero aliquoties evenie- bat, ut Sacerdotes, quibus diebus non ipsi obtin- genter sacrificari vices, vel ex superbia, vel ex animi tepiditate, & irreligiositate refugerent alterius oblationi intercesserint, vel alii se subtraherent Ecclesiasticis offi- ciis, in hojusmodi reprimendis versatur iste canon, statuens, ut qui divinis Officiis fraudem istam fecerint, non con- ceantur de matricula Ecclesie, sed velut expun- frucentur Ecclesiasticis stipendiis, nec alius eis vicitus praebatur, nisi qui peregrinus ex usu Ecclesie illis in singulos dies tribui solebat, qui litteris formatis ac testimoniis libis de religione præsumunt probabant, qua- cunque proficiebantur, se esse de fidelium communio- ne. Dua superioris confutatio ad faculum secundum Dis- fertationes 7. & 16. unam de litteris, & alteram de laica & de peregrina communione. Hujus præterea Synodi can. 5. ad peregrinam redigit communionem Cle- ricum, qui furtum fecerit. De matricula vero Ecclesie mentis quoque fit in Aurelianensi Concilio IV. can. 12. sic dicente: *Clerici quorum nomina in matricula Ecclesie tenentur.* Et concilium Antiodorene can. 3. loquitur de reddendo voto aut matricula felicitate Ecclesie, aut pauperibus. De sportulantibus Clericis, hoc est de per- cipientibus per singulos menses Ecclesiastica pro victu stipendia, videndum Cyprianus epist. 34.

5. Can. IV. Clerici etiam Sacerdotes, qui oblationes parentum, aut donatae, aut testamento relatas retinere per- sistent, aut id quod ipsi donaverint Ecclesie, aut Monasteriis crediderint auferendum, sicut Synodus Ianta (huc est Vaisonensis can. 4.) confitit, velut necatores pauperum, quoniam redant, ab Ecclesie excludantur.

Cap. Clerici vel seculares, 13. q. 2. Vide supra ca- nonem illum Vaisonensem cum ibi annotatis.

Can. VII. Casellas vero vel mancipiola Ecclesie Epis- copi, sicut præsa canonum præcepit auctoritas, vel rasa ministerii quasi commendata, fidelis proposito integro Ecclesie jure possident: id est, ut neque vendere, neque per quoscumque contrarium res, unde pauperes vivunt, alienare presumant. Quod si necessitas certa compulerit, ut pro Ecclesie aut necessitate, aut utilitate, vel in usufru- eu, vel in directa venditione aliquam distrahat, apud duos vel tres comprovinciales vel vicinos Episcopos, cas- sa quia necesse sit vendi primitu comprobetur: & habita discussione Sacerdotiali, eorum subscriptione, que facta fuerit, venditus roboretur. Alter facta venditio vel translatio non valebit. Sane si quos de seruis Ecclesie benemeritos sibi Episcopos liberante donaverit, collatam libertatem a successoribus placuit custodiri, cum hoc quod eis manumisso in libertate contulerit. Quod tamen juvenes virgini solidorum numerum & modum in terrula, vineola, vel hospitio tenere. Quod amplius datum fuerit, post manumisso mortem Ecclesie revocabi- te. Minuscularis vero res, aut Ecclesie minus utiles, pe- regrinus vel Clericis, salvo jure Ecclesie, in usum praefi- re permittimus.

Cap. casellas vel mancipiola, 10. quæst. 2. Tanti inter- eterit res Ecclesie non alienari, fundos presemit ac prædia, & in longum tempus redditus, tamque multæ prætexuntur illusoria alienandi causa, ut admodum neceſſe fuerit istam alienandi facilitatem fortioribus prohibitionibus ac legibus quasi quibusdam repagulis coerceri: Multiplici enim experientia compertum est, diffrac- tiones rerum Ecclesie, quæ ab initio e re esse vide- bantur Ecclesie, in ejusdem grave detrimentum cessa- fer. Quapropter Concilium istud conditions ad hoc, solemnitatesque præfatas exigit. Et jampridem his præ- siderat Carthaginense IV. Concilium can. 32. ita san- cientes: *Irrita erit donatio Episcoporum, vel venditio & commutatio rei Ecclesiastice ab que convenientia, & sub- subscriptione Clericorum.* Huc spectant decretum Gelafii Pa- par relatæ per Gratianum c. vobis enim: c. qui & divi- nis: c. Vulferana Ecclesie, 12. q. 2. nec non Synodi Romana tertia sub Papa Symmacho can. 4. & seqq. In Gallia Regno per edictum Henrici II. ann. 1558. quod deinde in Comitiis Aurelianiis sub Carolo nono ex deliberatione Cleri Gallicani confirmatum est art. 29. nemorum ad Ecclesiæ pertinentium proceras arbores deicere prohibetur Episcopis, Abbatibus, & quibuscumque præbendatis, alijisque quibuslibet perfonis. Tres vero justas esse rerum Ecclesiæ alienandarum causas docet glossa

Concilium Agathense, ann. 506.

161

glossa in proemio cause 12. q. 2. Primam, ipsius Ecclesie necessitatem, aut evidentem utilitatem, ut si fru- cus ad impensas Ecclesie aut sustentationem Cleri suf- facere nequeant, c. hoc jus porrectum, 20. quæst. 2. Causa secunda, pietatis est, ad pauperum in gravi ne- cessitate subsidium, vel in redemptionem captivorum, juxta definitionem S. Papa Gregorii lib. 5. epist. 17. & lib. 7. ep. 4. qui vult his causis sacra vasa constringi & constari: *Aurum enim habet Ecclesia, non ut servet, sed ut erozeat, & subveniat in necessitatibus,* cap. aurum, 12. q. 2. Causa denique tertia est vitandi danni, quando Ecclesia prædicta sterilia, aut inulta remanerent ob magna necessaria in eis reparandas ac residiendas impensas longam distantiam, c. sine exceptione, &c. terras, 12. q. 2. & c. ad aures de reb. Eccl. non alien.

6. Solemnitates etiam servandas ad legitimam rerum Ecclesiæ distinctionem, quarum aliqua omnia (falsum in Gallia) foret invalida, collegit Chenuus Gallicanus Jurisconsultus in suo tractatu de alienationibus rerum Ecclesiæ. Prima est, ut interuenient Cleri & Capitu- li feria deliberatio, & consensus scripto expressus cum singulorum subscriptione, juxta Canones praælæ- gatos Carthaginensem & Agathensem: & c. sine exce- ptione, 12. q. 2. Secunda, ut ex deputatione per Capitu- lum committantur certe personæ ad juridice inquirer. Jam de qualitate rei, cuius tractatur alienatio, de- que utilitate aut necessitate alienationis: que demum facta inquisitio refertur ad Capitulum. Tertia, ut pu- blice per loci & convicinos parochos, perque affixas schedulas denunciet illa alienatio per licitationem ac subbiddingatione facienda, ut qui in licitatione plus ob- tulerit ac satisfiederit per idoneos fidejussiones, rem ob- tineat. Quarta, ut accedat Episcopi aut ejus Vicarii generalis consensus, aut Abbatis, si de re agitur regu- laris Ecclesia aut Monasterii. Quo ultimo casu exiguitur pariter Summi Pontificis approbatio; non enim ad istud sufficit superioris Generalis, maltoque minus Provincialis auctoritas. Prædictæ requiruntur conditions, etiam non fiat in perpetuum, aut ad annos triginta alienatio, dummodo contrahatur ultra novenimum emphyteus, ut ex præcepto & jure Gallico docet Che- nutius.

7. Quid si Summus Pontifex expresso diplome, mo- tuque proprio, alienationem reprobaverit? Indubium est in remotarum Ecclesiæ rebus, quales sunt Gallica- nae, facilime imponi, atque subripi posse Summo Pon- tifici, qui facilis effet modus Ecclesiæ expoliandi, & ad inopiam redigendi. Quocirca Symmachus Papa in tercio Synodo Romana prælæsus ita dicere non est ve- ritus: *Non licet Papæ predium Ecclesia alienare aliquo modo pro aliqua necessitate, nec in alium fructum rura dare.* Ne igitur auctoritas suprema damno sit particularis Ecclesiæ, ejusmodi Apostolica rescripta non admittuntur in Gallia, nisi evidenter constet de Ecclesiæ emolumento, nec nisi in conditionibus, quas sacri olim canones approbarunt paulo ante relati. Quibus addi- c. quicunque, 17. q. 4. Et aliunde Imperatorum multi- plicita edita facti Canonibus de non alienandis Ecclesiæ rebus adspicuntur, l. placet, l. neminem, l. fanci- mus, C. de facros. Eccl. Novella quoque Justiniani VIII. XX. XXVI. Capitularia quoque Imperatoris Regis Francorum Caroli Magni lib. 1. cap. 82, atque inelegitum Regum constitutiones, qui Ecclesiæ Regni patrimonia sub suam tutelam suscepunt. Unde Fevretus usum totu Regno vigore affirmat, ut nisi ma- nifeste liqueat alienatione olim facta esse Ecclesiæ conducibilis, a Curia regni refindatur; profertque Divisio Senatusconsultum 28. Juli ann. 1614. quod irritum fecit mutuam iurium Ecclesiasticorum permutationem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum. Refertque alterum Parisiensem Senatusconsultum, quo rescriptum fuit Concordatum initium inter Abbatiam dictum de Vejaluisant, & Cardinalem Castillionem, & deinde Cittate approba- tionem, quamvis Capitulari delibera- ratione non solum comprobata, sed etiam communis conductibili- lem ab eodem capitulo judicatum